

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 72/14
Люксембург, 14 май 2014 г.

Решение по дело T-198/12
Германия/Комисия

Общият съд потвърждава решението на Комисията, според което Германия не може да запази сегашните си гранични стойности за арсена, антимона и живака в детските играчки, но го отменя частично по отношение на оловото

Германия не е доказала, че тези гранични стойности, които отговарят на стария стандарт на ЕС, гарантират по-високо равнище на защита от новите европейски гранични стойности

През 2009 г. Европейският съюз приема нова директива „детски играчки“¹, в която определя нови гранични стойности за някои химични вещества в детските играчки, по-конкретно като тежките метали. Германия, която в Съвета гласува против тази директива, смята, че приложимите в нейната страна гранични стойности за оловото, бария, антимона, арсена и живака осигуряват по-добра защита, като следва да се има предвид, че тези стойности отговарят на старата директива „детски играчки“ от 1988 г.² Тогава Германия иска от Комисията разрешение да запази тези стари стойности. С решение от 1 март 2012 г. Комисията отхвърля това искане по отношение на антимона, арсена и живака и разрешава запазването на германските гранични стойности само за оловото и бария само до 21 юли 2013 г. най-късно.

Германия подава жалба за отмяна на това решение. Тя иска освен това да бъде приета обезпечителна мярка, за да може да продължи да използва своите сегашни гранични стойности до постановяване на решението по същество. С Определение от 15 май 2013 г. председателят на Общия съд разпорежда на Комисията да разреши запазването на петте германски гранични стойности докато Общият съд постанови решение по делото в главното производство³.

В решението си от днес Общият съд се произнася по делото в главното производство като отхвърля жалбата на Германия по отношение на арсена, антимона и живака.

Общият съд първо припомня, че държава членка може да поиска запазването на съществуващи от преди национални разпоредби, когато смята, че рискът за общественото здраве трябва да бъде оценен по различен начин от този, който възприема законодателят на Съюза при приемането на европейската мярка за хармонизация. За тази цел държавата членка, която прави такова искане, трябва да докаже, че националните разпоредби гарантират по-високо равнище на защита на общественото здраве от мярката за хармонизация на Съюза и че те не превишават това, което е необходимо за постигането на тази цел.

¹ Директива 2009/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 година относно безопасността на детските играчки (ОВ L 170, стр. 1). Тази директива е трябвало да бъде транспонирана в националните закони, подзаконови и административни разпоредби най-късно на 20 януари 2011 г., като тези разпоредби трябва да се прилагат от 20 юли 2011 г.

² Директива 88/378/ЕИО на Съвета от 3 май 1988 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка с безопасността на детските играчки (ОВ L 187, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 8, стр. 231).

³ Определение на председателя на Общия съд от 15 май 2013 г. по дело Германия/Комисия ([T-198/12 R](#); вж. също прессъобщение [№ 59/13](#)). С Определение от 19 декември 2013 г. по дело Комисия/Германия ([C-426/13 P\(R\)](#)) заместник-председателят на Съда на ЕС отхвърля подадената от Комисията жалба срещу посоченото решение.

Когато сравнява германските гранични стойности и предвидените в новата директива стойности за арсена, антимона и живака, Общият съд установява, че в директивата се определят гранични стойности на миграция, тъй като се счита, че санитарният риск е свързан с количеството от дадено вредно вещество, което може да бъде отделено от една играчка и погълнато от детето⁴. В директивата са предвидени и три различни гранични стойности на миграция, определени в зависимост вида на материала, от който са изработени играчките (а именно сух, трошлив, прахообразен или гъвкав материал от играчката, течен или лепкав материал от детската играчка и остърган от играчката материал). Що се отнася до германските гранични стойности, те се измерват в бионаличност. Те определят максимално допустимото количество от едно химично вещество, което в резултат на използването на играчките може да бъде погълнато и да се включи в биологичните процеси в човешкото тяло⁵. Освен това тези гранични стойности са приложими за всички видове играчки, независимо от консистенцията на материята на съответната играчка.

Според Общия съд от представените от Комисията данни ясно личи, че за течния или лепкав материал, както и за сухия, трошлив, прахообразен или гъвкав материал от играчката, германските гранични стойности, преобразувани в гранични стойности на миграция въз основа на стандарта EN 71-3, са много по-високи от тези по новата директива, докато определените в нея гранични стойности на миграция за остърган от играчката материал са по-високи от получените при преобразуването на граничните стойности на бионаличност, предвидени в нотифицираните национални разпоредби. При това положение Германия не може да твърди, че новата директива допуска по-висока миграция на вредните вещества от приетата в Германия, че по този начин децата са изложени повече на тези вещества и че „само по себе си“ това обстоятелство позволявало да се приеме, че тя е доказала и може да се смята, че нейните гранични стойности гарантират по-високо равнище на защита от новата директива. Общият съд отбелязва също, че остърганият от играчката материал е по-трудно достъпен за детето от сухия или течния материал.

Във всеки случай, тъй като граничните стойности на миграция по новата директива не са по-високи от получените при преобразуването на германските гранични стойности на бионаличност по отношение на остъргания от играчката материал, Комисията не може да бъде упрекувана за това, че е отхвърлила искането за запазване на германските гранични стойности, които се прилагат без да се прави разграничение в зависимост от консистенцията на материалите на играчката.

Що се отнася до арсена, антимона и живака, Общият съд приема, че Германия не е доказала това, което тя трябва да докаже, а именно, че германските гранични стойности гарантират по-високо равнище на защита от новата директива.

По отношение на оловото обаче Общият съд отменя решението на Комисията в частта от него, в която одобрението на германските гранични стойности за този тежък метал е ограничено до 21 юли 2013 г. Наистина, Общият съд приема, че **Комисията е нарушила задължението си за мотивиране**, като в това отношение в решението ѝ има вътрешно противоречие, което може да попречи да бъдат разбрани добре причините, които са в неговата основа. След като, от една страна, според новата директива определените в старата директива гранични стойности трябвало да продължат да се прилагат до 20 юли 2013 г. и от друга страна, запазването на германските гранични стойности за оловото било одобрено само до 21 юли 2013 г. най-късно (като разликата между тези две дати е напълно символична), с оглед на конкретния резултат от него, обжалваното решение е равнозначно на отрицателно решение, независимо че Комисията установява, че всички условия за одобряване на запазването националните гранични стойности за оловото са налице.

⁴ В обжалваното решение Комисията обяснява, че миграцията се определя като действително отделеното от една играчка и действително погълнато от човешкото тяло количество.

⁵ В обжалваното решение Комисията обяснява, че бионаличността отговаря на количеството химични вещества, което действително е отделено от една играчка и може, но не непременно, да бъде погълнато от човешкото тяло.

По отношение на бария Общият съд констатира, че по искане на Германия **вече няма основание за постановяване на решение по същество по жалбата**. Наистина, междувременно Комисията изменила граничните стойности за този тежък метал, така че жалбата в частта за бария остава без предмет.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решението на Общия съд може да се обжалва само по правните въпроси пред Съда в срок от два месеца, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106